

[Hastrup.]

kunne anvendes. I sin fremsættelsestale fremhæver boligministeren imidlertid, at når lovforslaget er gennemført, vil det være naturligt, at huslejenævnet ved deres vurdering af en udlejerens mulighed for at gennemføre nødvendige vedligeholdelsesarbejder også tager hensyn til, hvilke midler han vil kunne få frigivet i investeringsfonden. Det er, må man konstatere, en temmelig uklar bemærkning, som da også har fået grundejerorganisationerne til at henvende sig til folketingets boligudvalg med en — måske nok lidt lovlig lang — skrivelse, som udvalget har modtaget allerede inden første behandling af forslaget. Grundejerne mener, at ministerens bemærkning i fremsættelsestalen må opfattes på den måde, at huslejenævnene kan pålægge udlejerne at hæve på investeringsfonden til videregående vedligeholdelsesarbejder og dermed i kraft af de øvrige bestemmelser åbenbart tillige pålægge dem ikke blot at miste forrentningen af de penge, de i øjeblikket har anbragt i fonden, men også at miste det beløb, de har opnået ved genudlejningsforhøjelser. Man mener endvidere, at ministerens bemærkning skal opfattes på den måde, at det kan kræves, at indestående beløb fra en velholdt ejendom kan kræves overført til en anden, mindre velholdt ejendom, hvis den har den samme ejer.

Jeg tror i og for sig, at Grundejerforeningen har uret i denne udlægning af ministerens forslag, men jeg vil gerne bede ministeren, om han her eller i udvalget kan bekræfte, at grundejerne ikke har ret i deres fortolkning af lovforslaget og heller ikke ret i deres fortolkning af hans fremsættelse, men at det forholder sig på den måde, som det også fremgår af lovforslagets tekst, at en udlejer kan — men ikke skal — hæve sine fondsmidler til de videregående vedligeholdelsesarbejder.

Mit parti har altså ikke noget imod, at der åbnes adgang til noget sådant, men for at der skal komme noget ud af det, mener vi, at det bør ske på et realistisk grundlag, således at ejerne i det mindste har den samme samlede rentabilitet, som de ville have haft, hvis de undlod at foretage dette skridt.

Må jeg for en ordens skyld sige, at vi vil ikke være med til som vilkår at kræve, at

man opgiver genudlejningsforhøjelserne for 1971. Jeg vil i det hele taget gerne sige, at jeg tror — jeg må måske nøjes med at sige, at jeg håber — at den dag vil komme, hvor boligministeren vil fortryde bitterligt, at han har stillet forslag her i folketinget om af afskaffe genudlejningsforhøjelserne, som var et af de midler, i kraft af hvilke man kunne komme længere frem med den normalisering af boligmarkedet, som har været målsætningen for partierne i hvert fald fra 1966, og som også er målsætningen i det kommissorium, som boligministeren har angivet for det kommende udvalg, der skal beskæftige sig med de boligpolitiske langtidsp problemer.

Med disse bemærkninger skal jeg slutte, idet jeg går ud fra, at ministeren hermed er orienteret om, at vi ønsker et grundigt udvalgsarbejde for at få klarhed over de spørgsmål, som jeg har nævnt, og også få klarhed over spørgsmålet om, hvordan ministerens fremsættelse skal udlægges. Vor stilling til lovforslaget vil altså komme til at bero på, hvad der bliver oplyst fra ministerens side under dette udvalgsarbejde.

Guldborg: Jeg må meddele, at jeg kan ikke svinge mig op til nogen højere begejstring hverken for eller imod forslaget. Det kan være lidt vanskeligt at se, om det har nogen betydning med de betænkeligheder fra grundejernes side, som hr. Hastrup lige gjorde opmærksom på. Det kan oven i købet være, at selv om det bliver gennemført, har det ikke nogen virkning. Derfor bliver det i det hele taget svært at tage så forfærdelig tungt på det. Jeg skal ikke sige andet på venstres vegne, end at vi er da villige til at drøfte det i udvalgsarbejdet; så kan vi måske få klaret nogle af de ting af, og få afklaret, om det egentlig har nogen praktisk betydning.

På én måde undrer forslaget mig lidt. Boligministeren må have det lidt svært, for der er jo så mange områder, hvor han føler sig kaldet til i utide at lave om på bestemmelser fra de boligpolitiske aftaler fra 1966. Nu kan dette være en lille sag, men vi lagde dog en vis vægt på, at de penge skulle være bundet og bundet på den bestemte måde. Det er måske ikke nogen stor sag, men er det nu så farlig klogt, når man har lavet sådan nogle ordninger, at gå og lappe lidt på